A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2011. március 24.*

A T-382/06. sz. ügyben,

a **Tomkins plc** (székhelye: London [Egyesült Királyság], képviselik: T. Soames és S. Jordan solicitors, valamint J. Joshua barrister)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Nijenhuis és Bottka V., meghatalmazotti minőségben, segítőik: S. Kinsella és K. Daly solicitors)

alperes ellen

az [EK] 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke értelmében megindított eljárás[ban] (COMP/F-1/38.121 – „szerelvények”-ügy) 2006. szeptember 20-án

* Az eljárás nyelve: angol.

hozott C (2006) 4180 bizottsági határozat részleges megsemmisítése iránti kérelem, valamint a felperesre az említett határozatban kiszabott bírság összegének csökkentése iránti kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai, a tanácskozás során: M. E. Martins Ribeiro elnök, N. Wahl (előadó) és A. Dittrich bírák,

hivatalvezető: E Coulon,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei és a megtámadott határozat

1 Az [EK] 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke értelmében megindított eljárás[ban] (COMP/F-1/38.121 – „szerelvények”-ügy) 2006. szeptember 20-án hozott C (2006) 4180 határozatban (összefoglaló: HL 2007. L 283., 63. o., a továbbiakban:

megtámadott határozat) az Európai Közösségek Bizottsága megállapította, hogy több vállalkozás megsértette az EK 81. cikk (1) bekezdését és az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodás 53. cikkét azzal, hogy az 1988. december 31. és 2004. április 1-je közötti különböző időszakokban részt vettek a közösségi versenyszabályok egységes, összetett és folyamatos megsértésében, amely a rézből és rézötvözetből készült szerelvényeknek az EGT területét lefedő piacán versenyellenes megállapodások és összehangolt magatartások összességében nyilvánult meg. A jogsértés az árak rögzítésében, az árakra, engedményekre és visszatérítésekre vonatkozó listákban és az áremelések alkalmazási mechanizmusaiban való megállapodásban, a nemzeti piacok és az ügyfelek felosztásában és egyéb kereskedelmi információk cseréjében, valamint rendszeres találkozókon való részvételben és egyéb, a jogsértés megkönnyítését célzó kapcsolatok fenntartásában állt.

2 A felperes, a Tomkins, valamint a Pegler Ltd (korábban The Steel Nut & Joseph Hampton Ltd), amely a tényállás időpontjában a leányvállalata volt, a megtámadott határozat címzettjei között szerepel.

3 A felperes 1986. június 17. és 2004. január 31. között 100%-ban rendelkezett a rézszerelvényeket gyártó Pegler tőkéjével. A Peglert 2004. február 1-jén értékesítették az irányító csoportjának. A Pegler Holdings Ltd-t és a Peglert 2005. augusztus 26-án felvásárolta az Aalberts Industries NV, a megtámadott határozat egy másik címzettje.

4 A Mueller Industries Inc., egy másik rézszerelvénygyártó, 2001. január 9-én tájékoztatta a Bizottságot a szerelvények ágazatában és más, a rézcsövek piacával összefüggő iparágakban fennálló kartellről, és arról, hogy a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 1996. C 207., 4. o., a továbbiakban: 1996. évi engedékenységi közlemény) alapján együtt kíván működni (a megtámadott határozat (114) preambulumbekezdése).

5 A Bizottság 2001. március 22-én és 23-án a rézből készült csövekkel és szerelvényekkel kapcsolatos vizsgálat keretében az [EK 81.] és az [EK 82.] cikk végrehajtásáról szóló első, 1962. február 6-i 17. tanácsi rendelet (HL 1962. 13., 204. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.) 14. cikkének (3) bekezdése alapján több vállalkozás helyiségeiben be nem jelentett vizsgálatokat végzett (a megtámadott határozat (119) preambulumbekezdése).

6 Ezen első vizsgálatokat követően a Bizottság 2001 áprilisában a rézcsövekkel kapcsolatos vizsgálatát három külön eljárásra különítette el, azaz a COMP/E-1/38.069 – „rézből készült vízvezetékcsövek"-ügyre, a COMP/F-1/38.121 – „szerelvények"-ügyre és a COMP/E-1/38.240 – „ipari csövek"-ügyre vonatkozó eljárásra (a megtámadott határozat (120) preambulumbekezdése).

7 A Bizottság 2001. április 24-én és 25-én további be nem jelentett vizsgálatokat végzett a Delta plc, egy nemzetközi mérnöki cégcsoportot vezető társaság helyiségeiben, amely cégcsoport „Tervezés" elnevezésű részlege több szerelvénygyártót foglalt magában. E vizsgálatok kizárólag a szerelvényekre vonatkoztak (a megtámadott határozat (121) preambulumbekezdése).

8 A Bizottság 2002 februárjától/márciusától kezdve a 17. rendelet 11. cikke, majd az [EK] 81. és az [EK] 82. cikkben meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 18. cikke alapján több tájékoztatáskérést is intézett az érintett felekhez (a megtámadott határozat (122) preambulumbekezdése).

9 Az IMI plc 2003 szeptemberében kérte az 1996. évi engedékenységi közlemény kedvezményeiből való részesülést. E kérelmet követte a Delta cégcsoport (2004. márciusi) és az FRA.BO SpA (2004. júliusi) kérelme. Az utolsó engedékenység iránti kérelmet az Advanced Fluid Connections plc nyújtotta be 2005 májusában (a megtámadott határozat (115)–(118) preambulumbekezdése).

10 A Bizottság 2005. szeptember 22-én a COMP/F-1/38.121 – „szerelvények”-ügy keretében jogsértési eljárást indított, és kifogásközlést fogadott el, amelyet többek között a felperessel is közölt (a megtámadott határozat (123) és (124) preambulumbekezdése).

11 A Bizottság 2006. szeptember 20-án elfogadta a megtámadott határozatot.

12 A megtámadott határozat 1. cikkében a Bizottság megállapította, hogy a felperes és leányvállalata, a Pegler 1988. december 31. és 2001. március 22. között megsértette az EK 81. cikkben és az EGT-Megállapodás 53. cikkében foglalt rendelkezéseket.

13 A Bizottság e jogsértés miatt a megtámadott határozat 2. cikkének h) pontjában 5,25 millió euró bírságot szabott ki egyetemlegesen a felperesre és a Peglerre.

14 Az egyes vállalkozásokra kiszabott bírság összegének megállapítása érdekében a Bizottság a megtámadott határozatban a 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az [ESZAK] 65. cikk (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló iránymutatásban (HL 1998. C 9., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 171. o.) meghatározott módszert alkalmazta.

15 Először is a bírság kiindulási összegének a jogsértés súlya alapján való megállapítását illetően a Bizottság a jogsértést annak jellege és földrajzi kiterjedése miatt különösen súlyosnak minősítette (a megtámadott határozat (755) preambulumbekezdése).

16 Ezt követően a Bizottság, mivel úgy vélte, hogy az érintett vállalkozások között jelentős különbség van, azokat eltérő bánásmódban részesítette, és e célból az érintett piacon a piaci részesedéseik által meghatározott viszonylagos jelentőségükre támaszkodott. Ez alapján az érintett vállalkozásokat hat kategóriába sorolta (a megtámadott határozat (758) preambulumbekezdése).

17 A felperest a hatodik kategóriába sorolták, amely kategória vonatkozásában a bírság kiindulási összegét 2 millió euróban állapították meg (a megtámadott határozat (765) preambulumbekezdése).

18 A felperes teljes forgalmára figyelemmel, amely 2005-ben, a megtámadott határozat elfogadását megelőző évben 4635 millió eurót tett ki, a Bizottság elrettentés címén 1,25-ös szorzótényezőt alkalmazott, így a felperes esetében a kiindulási összeg 2,5 millió euróra emelkedett (a megtámadott határozat (771)–(773) preambulumbekezdése).

19 A felperes jogsértésben való részvételének időtartama (tizenkét év és két hónap) miatt a Bizottság ezt követően a bírságot 110%-kal, azaz az első két évre vonatkozóan évente 5%-kal, a fennmaradó tíz évre vonatkozóan pedig 1991. január 31-től kezdve minden teljes évre 10%-kal növelte (a megtámadott határozat (775) preambulumbekezdése), aminek eredményeképpen a bírság végső összegét 5,25 millió euróban állapította meg.

20 A Bizottság a felperes terhére, illetve javára semmilyen súlyosító vagy enyhítő körülményt nem állapított meg.

Az eljárás és a felek kérelmei

21 A Törvényszék Hivatalához 2006. december 15-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

22 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (nyolcadik tanács) a szóbeli szakasz megnyitásáról határozott.

23 A Törvényszék Hivatalához 2009. december 22-én benyújtott levelében a felperes kijelentette, hogy eláll a keresetlevélben említett első, második és harmadik jogalaptól, amelyek mindegyike azzal a kérdésével függött össze, hogy betudható-e a leányvállalat jogsértő magatartása az anyavállalatnak, valamint hogy eláll a negyedik jogalap első részétől, amely a bírság összegének elrettentés céljából való növelésével kapcsolatban elkövetett mérlegelési hibán alapult. A felperes közölte tovább, hogy szerinte nem szükséges tárgyalást tartani, és a Törvényszék a jogvitát az írásbeli szakasz alapján is eldöntheti. A Bizottság 2010. január 19-i levelében közölte, hogy a Törvényszék belátására bízza annak megítélését, hogy a jelen ügy körülményei között célszerű-e tárgyalást tartani.

24 A Törvényszék (nyolcadik tanács) 2010. január 22-én a szóbeli szakasz tárgyalás tartása nélkül való befejezéséről határozott.

25 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a Pegler jogsértésben való részvételének időtartamát illetően a megtámadott határozatot semmisítse meg;

– csökkentse a rá és a Peglerre egyetemlegesen kiszabott bírság összegét;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

26 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a keresetet utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

27 A keresetétől való részleges elállást követően a felperes csak egyetlen, a Pegler jogsértésben való részvétele időtartamának hibás meghatározására alapított jogalapot hoz fel.

A felek érvei

28 A felperes úgy érvel, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a Pegler hosszabb időszakon keresztül vett részt a kartellben, mint azon időszak, amelynek meghatározását az ügy irataiban foglalt bizonyítékok lehetővé tették. Ennélfogva a rá és a Peglerre egyetemlegesen kiszabott bírság nagyobb mértékű, mint amelyet rá kellett volna kiszabni.

29 Először is a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor a Pegler jogsértésben való részvételének kezdetét 1988. december 31-ében állapította meg. Ahogyan maga a Bizottság is elismeri, egy a Deltától kapott, nem keltezett jelentésen alapuló megállapításról van szó, amely jelentés szerint a Pegler 1988 vége felé részt vett a jogsértésben. A felperes szerint az ügy iratai nem tartalmaznak semmilyen más bizonyítékot arra nézve, hogy a Pegler a vitatott kartellben 1989. február 7. előtt részt vett volna, amely azon legrégebbi időpontot jelenti, amelytől kezdve kellő bizonyossággal megállapítható e társaság jogellenes magatartásának kezdete.

30 Másodszor a Bizottság a Pegler jogsértésben való részvétele megszűnésének időpontját illetően is hibát követett el. Továbbá az ügy irataiban foglalt bizonyítékok azt támasztják alá, hogy e részvétel nem 2001. március 22-én, hanem inkább 2000. május 3-án szűnt meg, amely az egyetlen, valós bizonyítékok által is megerősített időpont, mikor is a Pegler részt vett a kartell egyik találkozóján.

31 A felperes ebből arra következtet, hogy a jogsértés vele szemben megállapított időszakát pontosan egy évvel kellene csökkenteni, azaz az 1989. február 7-től 2000. május 3-ig tartó időszakra kellene módosítani.

32 A Bizottság úgy véli, hogy elegendő bizonyítékkal szolgált annak megerősítésére, hogy a Pegler az 1988. december 31-től 2001 márciusáig tartó időszakban – mikor is a Bizottság a be nem jelentett vizsgálatokat elvégezte – részt vett a kartellben.

33 A jogsértés kezdő időpontját illetően a Bizottság a Delta helyiségeiben végzett be nem jelentett vizsgálat során lefoglalt, a megtámadott határozat (183) preambulumbekezdésében bemutatott, 1989. január 3-i keltezésű belső feljegyzésre hivatkozik. E feljegyzés egyértelműen bizonyítja, hogy a vitatott kartellt már 1989. január 3. előtt létrehozták, és a Pegler a kartellben ezen időpont előtt is közreműködött.

34 A Pegler kartellben való részvétele megszűnésének időpontját illetően a Bizottság a megtámadott határozat (702) és (721) preambulumbekezdésére hivatkozik, amelyben már megvizsgálta a felperes által a kifogásközlésre adott válaszban előadott hasonló érveket.

A Törvényszék álláspontja

35 A megtámadott határozatban a Bizottság az 1986. június 17. és 2004. január 31. között a Pegler tőkéjének 100%-ával rendelkező felperesnek tudta be a Pegler jogsértő magatartását, és a felperest egyetemlegesen kötelezte a leányvállalatára kiszabott bírság megfizetésére. A Bizottság e betudást arra alapozta, hogy a felperes a jogsértés időszakában meghatározó befolyást gyakorolt a Peglerre.

36 Nem vitatott, hogy a felperes leányvállalata részt vett a vitatott kartellben. A felperes csak a kartellben való említett részvétel kezdetének és megszűnésének a Bizottság által a megtámadott határozatban megállapított időpontját vitatja. Azon tény ugyanis, hogy a felperes elállt az első, második és harmadik jogalaptól, magában foglalja, hogy nem vitatja, hogy meg kell állapítani a leányvállalata által elkövetett jogsértő magatartásokért való felelősségét.

37 Ki kell tehát emelni, hogy a Pegler jogsértésben való részvételének időtartama a felperes felelősségének terjedelmét illetően döntő jelentőséggel bír.

38 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a felperes kartellért való felelősségét nem a kartell tevékenységeiben való közvetlen részvétele miatt állapították meg. A felperest

kizárólag a Pegler kartellben való részvétele címén anyavállalatként vonták felelősségre a jogsértésért. Ennélfogva a felelőssége nem lépheti túl a Pegler felelősségét.

39 Márpedig a Törvényszék a T-386/06. sz. ügyben a mai napon kihirdetett ítéletben megsemmisítette a megtámadott határozat 1. cikkét annyiban, amennyiben a Bizottság abban megállapította, hogy a Pegler az 1988. december 31. és 1993. október 29. közötti időszakban részt vett a kérdéses kartellben. Beadványaiban a felperes csak az 1989. február 7-ét megelőző időszak vonatkozásában vitatta kifejezetten a Pegler jogsértésben való részvételét. Ennélfogva meg kell vizsgálni, hogy e megsemmisítés a felperes vonatkozásában milyen következményekkel jár.

40 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, mivel az európai uniós bíróság nem határozhat a kereseten túlterjedően (a Bíróság 46/59. és 47/59. sz., Meroni kontra Főhatóság egyesített ügyekben 1962. december 14-én hozott ítélete [EBHT 1962., 783., 801. o.] és a 37/71. sz., Jamet kontra Bizottság ügyben 1972. június 28-án hozott ítéletének [EBHT 1972., 483. o.] 12. pontja), nem határozhat a megsemmisítésről a felperes által kért megsemmisítésen túlmenően (a Bíróság C-310/97. P. sz., Bizottság kontra AssiDomän Kraft Products és társai ügyben 1999. szeptember 14-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-5363. o.] 52. pontja).

41 Továbbá, ha valamely határozat címzettje megsemmisítés iránti keresetet nyújt be, az uniós bíróság a határozatnak csupán olyan elemeiről ítélkezik, amelyek vele kapcsolatosak. A többi címzettel kapcsolatos egyéb, meg nem támadott elemek azonban nem képezik az uniós bíróság által eldöntendő jogvita tárgyát (a fent hivatkozott Bizottság kontra AssiDomän Kraft Products és társai ügyben hozott ítélet 53. pontja).

42 A jelen ügyben azonban a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlattól és különösen a fent hivatkozott Bizottság kontra AssiDomän Kraft Products és társai ügyben hozott ítélettől függetlenül ki kell emelni, hogy versenyjogi szempontból a felperes a leányvállalatával egyetlen jogalanyt képezett, amely a T-386/06. sz. ügyben benyújtott megsemmisítés iránti kereset folytán részben pernyertes lett. Ennélfogva a Bizottság által a felperesnek való betudás azzal jár, hogy a felperes részesül az említett ügyben megtámadott határozat részleges megsemmisítésének előnyeiből. A felperes ugyanis a megtámadott határozat ellen megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be, és úgy érvelt, hogy amennyiben a megtámadott határozatot a Peglert illetően meg kellene

semmisíteni, az említett határozatot az őt érintő részében is meg kellene semmisíteni. Ezenkívül a felperes egyetlen, a Pegler jogsértésben való részvétele időtartamának vitatását célzó jogalapra hivatkozik, és e tekintetben a megtámadott határozat megsemmisítését kéri.

43 E megállapítás egyébként azzal a ténnyel is koherens, hogy a felperest és a Peglert egyetemlegesen kötelezték a megtámadott határozat 2. cikkének h) pontjában rájuk kiszabott bírság megfizetésére, és megfelel a felperes által a jelen ügyben megfogalmazott, a bírság összegének csökkentése iránti kérelemnek.

44 Ebből következik, hogy a Törvényszék, amelyhez az anyavállalat és leányvállalata külön-külön megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be, nem határoz a kereseten túlterjedően, ha figyelembe veszi a leányvállalat által benyújtott kereset eredményét, amennyiben az anyavállalat által benyújtott keresetben előterjesztett kérelmeknek ugyanaz a tárgya.

45 Végül meg kell jegyezni, hogy a jelen ügy körülményei között az anyavállalat és leányvállalatának a rájuk kiszabott bírság megfizetéséért való egyetemleges felelőssége e vállalkozásokat olyan sajátos helyzetbe hozza, amely a megtámadott határozat megsemmisítése vagy megváltoztatása esetén következményekkel jár az anyavállalatra nézve, akinek betudták a leányvállalata jogsértő magatartását. A leányvállalat jogsértő magatartása hiányában ugyanis nem kerülhetett volna sor arra, hogy az anyavállalatnak tudják be a leányvállalata említett magatartását, sem pedig arra, hogy az anyavállalatot a leányvállalatával egyetemlegesen kötelezzék a bírság megfizetésére.

46 Ennélfogva, mivel a felperes felelőssége szigorúan a Pegler felelősségéhez kapcsolódik, a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni a felperes jogsértésben való részvételének kezdetét illetően, és következésképpen csökkenteni kell a rá kiszabott bírság összegét.

47 A Pegler kartellben való részvétele megszűnésének időpontját illetően a felperes úgy véli, hogy az utolsó olyan bizonyíték, amely lehetővé teszi a Pegler és a kartell közötti kapcsolat megállapítását, a 2000. május 3-i találkozóra vonatkozik, amelyen a Pegler is részt vett, ami azzal jár, hogy ezen időpontot kellett volna figyelembe venni, nem pedig a 2001. március 22-ét, azaz a Bizottság által lefolytatott be nem jelentett vizsgálatok időpontját. E tekintetben a megtámadott határozat (716) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy noha az utolsó versenyellenes megállapodásra – amelyben a Pegler részt vett – vonatkozó bizonyíték 2001. augusztus 14-i keltezésű, a Bizottság igazoltnak vélte, hogy a Pegler jogsértésben való részvétele megszűnésének időpontjaként 2001. március 22-ét állapítsa meg, figyelemmel arra, hogy kezdettől fogva részt vett a kartellben, rendszeresen részt vett a megállapodásokban és azok végrehajtásában, és a 2000. augusztus 14-i megállapodás és a 2001 márciusában lefolytatott be nem jelentett vizsgálatok közötti időszakban nem zárkózott el nyíltan a megállapodásoktól.

48 E megállapítást helyben kell hagyni. Azon tény, hogy a Pegler a felperes szerint a 2000. május 3. és 2001. március 22. közötti, illetve a Bizottság szerint a 2000. augusztus 14. és 2001. március 22. közötti időszakban egyetlen találkozón sem vett részt, a jelen ügyben nem releváns.

49 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottságnak kell bizonyítania a kartell minden egyes rétvevője részvételének időtartamát, azaz ismertnek kell lennie, hogy e részvétel mikor kezdődött, és mikor szűnt meg. Meg kell jegyezni továbbá, hogy az utolsó találkozó, amelyen a Pegler részt vett, és a kartell megszűnésének időpontjaként megállapított időpont közötti időszak elég hosszú ahhoz, hogy indokolt legyen megvizsgálni azon kérdést, vajon a Bizottság eleget tett-e a rá háruló bizonyítási tehernek.

50 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a felperes szerint a 2000. május 3. utáni, illetve a Bizottság szerint a 2000. augusztus 14. utáni kapcsolatok hiánya arra utalhat, hogy a Pegler kivonult a kartellből.

51 A kérdéses kartell sajátosságaira – az általában páneurópai szinten fenntartott multilaterális kapcsolatokra, az általában nemzeti vagy regionális szinten fenntartott és legalább évente egyszer vagy kétszer felvett kétoldalú kapcsolatokra és az *ad hoc* kapcsolatokra – tekintettel azonban az utolsó kapcsolatfelvétel és a kartell megszűnésének időpontja között eltelt idő túl rövid ahhoz, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a Pegler időközben kivonult a kartellből.

52 Azon tényt, hogy a Pegler nem vett részt egy-két olyan találkozón, amelyekre a kartell keretében tartott azon találkozót követően került sor, amelyen utoljára vett részt, a kartell többi tagja nem értelmezhette úgy, hogy a Pegler elzárkózott volna a kartell tevékenységeitől, mivel nem volt rendkívüli, hogy a kartell valamely tagja nem vett részt rendszeresen minden egyes találkozón.

53 Következésképpen a Pegler által arra vonatkozóan kinyilvánított szándékként értelmezhető bizonyíték vagy ténykörülmény hiányában, hogy el kíván zárkózni a 2000. június 10-én kötött megállapodás céljától, vagyis az árak 2000. augusztus 14-étől kezdődő növelésétől, a Bizottság úgy vélhette, hogy elegendő bizonyítékkal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy a Pegler folyamatosan részt vett a kartellben addig az időpontig, amikor a Bizottság szerint a kartell véget ért, azaz az általa elvégzett be nem jelentett vizsgálatok időpontjáig (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-510/06. P. sz., Archer Daniels Midland kontra Bizottság ügyben 2009. március 19-én hozott ítéletének [EBHT 2009., I-1843. o.] 118–120. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a Törvényszék T-99/04. sz., AC-Treuhand kontra Bizottság ügyben 2008. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 2008., II-1501. o.] 134. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

54 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a megtámadott határozat 1. cikkét meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben a Bizottság abban az 1993. október 29-ét megelőző időszakot illetően megállapította a felperes jogsértésért való felelősségét.

55 A megtámadott határozatot tehát meg kell változtatni annyiban, amennyiben az a bírság kiindulási összegét a jogsértésben való részvétel időtartama címén 110%-kal növeli. Mivel a Pegler és következésképpen a felperes – mint a leányvállalata cselekményeiért felelősségre vont anyavállalat – jogsértésben való részvételének időtartama (a megtámadott határozatban megállapított tizenkét év és két hónap helyett) hét év és öt hónap, a bírság kiindulási összegét (110% helyett) 70%-kal kell növelni.

56 A megtámadott határozatban a Bizottság az eredeti kiindulási összeget elrettentés címén 1,25-ös szorzótényező alkalmazásával növelte. E tekintetben ki kell emelni, hogy a Törvényszék az e napon hozott, fent hivatkozott Pegler kontra Bizottság ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló T-386/06. sz. ügyben úgy vélte, hogy a Bizottság hibásan alkalmazta e szorzótényezőt, mivel a Bizottság e kérdésben hibát követett el a bírság megállapításának módszeréről szóló 1998. évi iránymutatásban foglalt kritériumok alkalmazása során (lásd a fenti 14. pontot).

57 Ennélfogva az EUMSZ 266. cikknek megfelelően a Bizottság köteles megállapítani, a felperes tekintetében milyen következményekkel jár e hiba és a bírság megfizetéséért való egyetemleges felelősség. Ahogyan a fenti 38. pontban megállapításra került, a felperes felelőssége a jelen ügy körülményei között nem lépheti túl a Pegler felelősségét.

58 Mivel a felperes elállt a bírság összegének elrettentés céljából való növelése során elkövetett mérlegelési hibára alapított kifogástól (lásd a fenti 23. pontot), a Törvényszék e kérdésben nem határozhat, anélkül hogy ne terjeszkedne túl a jelen ügyben a jogvita felek által meghatározott keretén.

59 Ennélfogva a jelen jogvita keretében fenn kell tartani a 2,5 millió eurós kiindulási összeget. Ezen összeg 70%-kal növelve 4,25 millió euró bírságot eredményez.

60 A keresetet ezt meghaladó részében el kell utasítani.

A költségekről

61 Eljárási szabályzata 87. cikkének 3. §-a alapján részleges pernyertesség esetén, illetve kivételes okból a Törvényszék elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy azt, hogy a felek mindegyike maga viselje saját költségeit.

62 A jelen ügyben a Törvényszék a felperes kérelmeit részben megalapozottnak nyilvánította. A felperes azonban az eljárás későbbi szakaszában, azaz az írásbeli szakasz lezárását követően elállt egyes jogalapoktól (lásd a fenti 23. pontot). A Törvényszék tehát úgy véli, hogy a jelen ügy körülményeinek helyes mérlegelése azt kívánja, hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK nyolcadik tanács

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék az [EK] 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke értelmében megindított eljárás[ban] (COMP/F-1/38.121 – „szerelvények”-ügy)

2006. szeptember 20-án hozott C (2006) 4180 bizottsági határozat 1. cikkét megsemmisíti annyiban, amennyiben az a Tomkins plc-t illetően az 1988. december 31-től 1993. október 29-ig tartó időszakot figyelembe veszi.

2) A Törvényszék a C (2006) 4180 határozat 2. cikkének h) pontjában a Tomkinsra kiszabott bírság összegét 4,25 millió euróban állapítja meg, amelyből 3,4 millió eurót a Pegler Ltd-vel egyetemlegesen köteles megfizetni.

3) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

4) Mindegyik fél maga viseli saját költségeit.

Martins Ribeiro Wahl Dittrich

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. március 24-i nyilvános ülésen.

Aláírások